

Diada Nacional de Catalunya 2006

Gràcies per la vostra presència, gràcies a l'Orfeó per aquestes meravelloses cançons i gràcies també a la Colla Geganterera.

Avui, 11 de setembre, tinc l'honor de presidir una nova celebració de la Diada Nacional de Catalunya. Aquests darrers anys, hem estat treballant plegats tots els catalans i catalanes per defensar els nostres drets nacionals; la feina parlamentària ha anat acompanyada del recolzament popular i de la participació social, fet que ha propiciat que ens sentim orgullosos del nou Estatut que, sense satisfer exactament els desigs i aspiracions de cadascun de nosaltres, ens satisfà a tots, perquè és el resultat de la voluntat col·lectiva.

L'acte d'avui, alhora que festiu, es presenta ple de simbolismes en ser la primera celebració de la Diada Nacional amb el nou Estatut aprovat, i ha de tenir un caràcter plenament reivindicatiu i un esperit catalanista, ja que l'acabament del procés estatutari no ha de significar en cap cas l'acabament del procés nacional de Catalunya. La política a Catalunya ha de tornar a ser, i ha de ser sempre més, la política dels catalans, la dels seus ciutadans i, en nom seu, la del seu Parlament. Només així podrem dir al món, amb orgull, que som una nació. Tal i com va fer el músic del Vendrell, Pau Casals, des de la tribuna d'oradors de Nova York, quan va rebre la Medalla de la Pau, concedida per l'ONU, el 24 d'octubre de 1971. D'aquella intervenció, s'ha fet famosa la frase "I am a catalan", però no estarà de més recordar ara el breu discurs que va dirigir, aquell dia, Pau Casal als assistents:

“Aquest és l'honor més gran de la meva vida.

La pau ha estat sempre la meva més gran preocupació. Ja en la meva infantesa vaig aprendre a estimar-la. Quan jo era un noi, la meva mare — una dona excepcional, genial—, ja em parlava de la pau, perquè en aquells temps també hi havia moltes guerres.

A més, jo sóc català. Catalunya avui és una província d'Espanya, però què ha estat Catalunya? Catalunya ha estat la nació més gran del món. Us explicaré per què. Catalunya va tenir el primer Parlament, molt abans que Anglaterra. Catalunya va tenir les primeres Nacions Unides. En el segle XI totes les autoritats de Catalunya es van reunir en una ciutat de França —aleshores Catalunya— per parlar de la pau, en el segle XI. Pau en el món i contra, contra, contra la guerra, la inhumanitat de les guerres. És per això que estic tan i tan feliç de ser aquí amb tots vostès. Perquè les

Nacions Unides, que treballen únicament per l'ideal de la pau, estan en el meu cor, perquè tot allò referent a la pau m'hi va directament.

Fa molts anys que no toco el violoncel en públic, però sento que ha arribat el moment de tornar a tocar. Tocaré una melodia del folklore català: *El cant dels ocells*. Els ocells, quan són al cel, van cantant: "pau, pau, pau" i és una melodia que Bach, Beethoven i tots els grans haurien admirat i estimat. I, a més, neix de l'ànima del meu poble, Catalunya."

Aquestes paraules van ser pronunciades l'any 1971 per un català universal que s'estimava al seu poble, Catalunya, i que se sentia orgullós de ser català. Estimació i orgull que hem de mantenir latents cadascun de nosaltres si volem fer del nostre poble una nació que sigui respectada i reconeguda a tot el món.

La música i la poesia sempre han estat bones companyes de viatge i el seu llenguatge universal el millor vehicle per expressar sentiments i emocions. Un músic, Pau Casals, m'ha ajudat a donar-vos la benvinguda i serà un poeta, Salvador Espriu, qui m'ajudarà a posar punt i final a aquesta intervenció.

**A vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.
Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.
Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.**

(XXX) La pell de brau, de Salvador Espriu

MOLT BONA DIADA A TOTHOM; I VISCA CATALUNYA;

THE WORDS OF PAU CASALS AT THE UNO October 24, 1971

This is the greatest honour of my life.

Peace has always been my greatest concern. I learnt to love it when I was but a child. When I was a boy, my mother —an exceptional, marvellous woman—, would talk to me about peace, because at that time there were also many wars.

What is more, I am a Catalan. Today, a province of Spain. But what has been Catalonia? Catalonia has been the greatest nation in the world. I will tell you why. Catalonia has had the first parliament, much before England. Catalonia had the first United Nations. All the authorities of Catalonia in the Eleventh Century met in a city of France, at that time Catalonia, to speak about peace, at the Eleventh Century. Peace in the world and against, against, against war, the inhumanity of the wars. So I am so happy, so happy, to be with you today. That is why the United Nations, which works solely towards the peace ideal, is in my heart, because anything to do with peace goes straight to my heart.

I have not played the cello in public for many years, but I feel that the time has come to play again. I am going to play a melody from Catalan folklore: *El cant dels ocells*. Birds sing when they are in the sky, they sing: "Peace, Peace, Peace", and it is a melody that Bach, Beethoven and all the greats would have admired and loved. What is more, it is born in the soul of my people, Catalonia.